

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.

Bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 7.
en Buitenvoort franco..... - 8.

Abonnementen.

ZEVEN NIEUW of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... - 25.
KRIJG voor elke advertentie en herhaling..... - 34.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

Herinneringen.

II.

Wat heeft een dagblad willen zeggen, met de door oppervlakkige veranderingen, gemakshalve, zoo veel gebruikte, door sluwere zoo veel misbruikte, spreuk: *de waarheid ligt in het midden*? Met betrekking tot het voorgestane grondwettelijke beginsel en de Utopie der Demagogen, zweemt het wel naar de manier der niet zeer nauwgezette redenaars, die eerst buitensporig overmatige eischen doen, en, wanneer de billijke prijs, of wellicht nog iets meer geboden is, den onnoozelen opplustige trachten te verschalken met het voorstel om het verschil te deelen. Het deed ons denken aan de trouw van dien Franschen reisknecht, die drie Engelsche boxers, door den hertog van Wellington, tijdens het beleg van 1818, naar Aken ontboden. Zij hadden dien man van Lyons, in hunne dienst gehad, en eerlijker, ijweriger voor hunne belangen, verklaarden zij, was er niet op de wereld te vinden. Overal, toch, had hij, in hun voordeel, met de waarden getuist, menigmaal bijkans tot levens toe, — om, van zoo veel als deze, bij elke rekening, op zijne zijde, overreicht hadden, de helft af te dingen, en de andere helft met hen te deelen.

De twee uitersten, te midden waarvan de waarheid zou liggen, zouden moeten zijn, niet de Utopie der Demagogen tegenover de door ons verdedigde monarchie, naar onze Grondwet, maar het demagogische anarchisme, een absoluut despotisme. De monarchie, naar onze Grondwet, is een absoluut despotisme, verder misschien dan van het eerste, verwijderd. Maar al verder en tot op het midden van den afstand, die haar nog daarvan scheidt, te willen voeren, zou dan de toepassing moeten zijn van de gebodene spreuk.

Zoo verre, vertrouwen wij, strekt de bedoeling, voor het tegenwoordige, niet, maar, zeggen wij er bij, welke verandering men ook verlange, — dat die, loedangerwijze dan ook, eenigermate het eenige behoudmiddel zoude zijn, — zoo zal de daardoor gesterkte Revolutiegeest al ras het despotisme vernietigen. En dan vragen wij, om maar enkel dat zoo veelbesproken kunstgewrocht der zoogenaamde Ministeriële Verantwoordelijkheid te noemen, wat anders dan zulke beperking der beschermende Koninklijke macht kan die ten oogmerk en ten gevolg hebben.

Onlangs de overigen meest welmeenende gezindheid, schijnt daarvoor de noodwendigheid verworven te zijn, zelfs van verstandige lieden, ongetwijfeld de noodwendigheid te behoudlievend, om het schoonschijnend masker der demagogie te verwijderen, niet met afkeer te doorzien. Wat dezen ontbrekt, is eenigzins het inzicht, dat niet de Utopie alleen, maar alles, wat de drijvers ter overreding wordt bijgebracht, louter voorwendsel is.

Wat inzicht missende, kan men een' schijn van reden meenen te vinden in het zeggen, dat het raadzaam en noodzakelijk is, waarborgen te stellen tegen mogelijke overschrijdingen van magt, in de onzekerheid, of elke toekomstige monarch den tegenwoordigen Koning in deugden mogt evenaren.

Men schijnt ondertusschen daarbij vergeten te zijn, dat niet slechts de Grondwet zelve getuigt, maar ook nog, na afloop der eerste Herziening, door de daartoe gelaste commissie, bij haar bekend rapport uitdrukkelijk vermeld werd, dat de uit dien hoofde noodig te achten bepalingen bij haar arbeid geenszins harer aandacht ontgaan zijn; bepalingen, « welke wij ons gesteld zien voor een' Monarch in latere tijden, die het ongeluk hadde, dat wel zeker niemand nog eenige aanwijzing van de menige en allermeest belangrijke, daartoe nopen, redenen van Staat behoeft.

Maar wat daarbij althans tot het besef moest leiden, dat, in allen gevallen, niet de zoo onverwilt dringende noodzakelijkheid bestaat, om in dit opzicht eenige wijziging in de Grondwet te brengen, is vooral het onschatbare voorrecht, ons land beschoren, van vooreerst, naar menselijke voorzichten, geen volgenden Vorst den troon te zullen zien bestijgen, ten zij een rijpheid van levensjaren, en alzoo ook rijpheid van ervaring, die niet missen kan de beste waarborg zijner regeeringden te zullen zijn.

Wij gelooven tamelijk wel bekend te zijn met de menigerlei stellingen en vooronderstellingen, ter opwekking of ondersteuning van het verlangen naar een, meer dan de volstrekt noodzakelijke wijzigingen omvattende, Herziening der Grondwet, door vreemden en inheemschen, in den lande verspreid. En wij moeten bekennen, bij gezette en vooroordeelvrije overweging, in dat alles geen enkel overtuigend bewijsgrond te hebben gevonden, om dat verlangen te deelen, of zelfs maar het bestaanbaar te achten met het regte inzicht van de dierbaarste staatsbelangen.

Men mag het nazeggen, zonder eigen onderzoek, en uit goed vertrouwen in diegenen, die het als voorwendsel ter bereiking van verderziende oogmerken aanprediken, of ook enkel uit schroom van zich af te zonderen van het heerschende algemeene politiek geloof; maar is er iemand, die, in ernst, en naar eigen overtuiging, in den waan verkeert, dat er tegen tiranij, van welk opperste (of zich opwerpend) gezag ook, waarborgen zijn, op het papier te beschrijven? Er behoort een zeldzame aanleg, en een buitengewone samenloop van omstandigheden toe, zal de wil met de krachten gepaard gaan, om zich boven den wettelijken toestand te plaatsen, en de erkende regten onder de voet te treden; maar wanneer dit het geval is, wordt ook, zoo alle ervaring leert, geen bezgeld perkament ontzien. De veiligste waarborg tegen verdrukking door het oppergezag is het verheven standpunt zelve, waarop het zich boven de hartstogten en baatzuchtigheden der burgermaatschappij bevindt. Alle de magt, welke men den troon neemt, gaat over op lagere trap, en wordt daar tot een beginsel van nadjver, eerozucht, kuiperij, en bedrog of geweld.

Zoo lange als het zoo duren. De buitensporigheden der menselijke inbeelding zijn talloos in menigte, en eindeloos in omvang. Het wondert ons derhalve niet, dat er onder de hervormingszuchtigen zijn, die wanen den voortgang tot stilstand te zullen brengen, zoodra zij er mee tot het maximum van hunne begeerte gekomen zijn. Maar de ijdelheid van die inbeelding zou hun zelve moeten begrijpelijk worden, ware het niet, dat de tijdgeest van onze onderzoekschuivende eeuw alle nadenken uitsloot.

De Ministeriële afhankelijkheid van een « onsterfelijke » Tweede Kamer, gelijk de onze, zou zich zelf een onbestaanbaarheid zijn, waardoor, — en alsdan met reden, — de overbrenging van het benoemingsregt op het grootere getal van gegoeden en gepromoveerden zou wenschelijk worden.

Men zegge wederom niet: Grondwetten worden slechts bij buitengewone gelegenheden veranderd. Dit is niets meer of minder dan een van die uit de lucht gegrepen beweringen, waarop men dan verder, grondeloos, voortbouwt. Wij zien volstrekt geen reden, waarom niet, als een uitzondering, noodzakelijke wijzigingen voortdurend geregeeld zijnde, na verloop van twee of drie of meer jaren, ook andere, in zoo verre die oorbaar te achten waren, in overweging zouden te nemen zijn. Maar zeker, indien een dagblads-artikel thans meer dan de onverwilt noodzakelijke wijzigingen, onzijdig, en zonder, dat zelfs maar voor de publieke meening het voor en tegen heeft kunnen toegelicht worden, zou hebben afgedrongen, dan zullen ook wel telken reize nieuwe veranderingen op gelijke wijze te verkrijgen zijn.

Nogtans, gedurende een' geruimen tijd wellicht, geene verdere dan de zoo straks genoemde. De gepromoveerden, vooral, zouden ongaarne de ongeloorde mindere standen helpen verheffen. Hunne meening op dat stuk staat in hunne geschriften te lezen. « Het lager onderwijs moet niet te zeer worden uitgebreid. Het behoort zich te bepalen tot de eerste behoefte der minvermogenen. » (1) — Vooral geene hogere kundigheden: « Eene verlichte Regering moet met beleid de gelegenheid open stellen, om allerlei kundigheden te verkrijgen, ja, ik durf gerust vast stellen, dat de mogelijkheid, om die hogere kundigheden te verkrijgen, welke zeer weinigen in de maatschappij behoeven, niet overmatig behoort te worden overdeven. » (2) Ook van den ganschen (vooral in ons vaderland aanzienlijken en meest belangrijken) Handelstand zouden zij geene deelneming aan de regering verlangen; het zou, naar hunne meening, voldoende zijn, dat « ook zij, die geene bepaalde staatkundige meening zijn toegedaan, en bijna uitsluitend op hunne materiële en geldelijke belangen zien, zoodanige voorzieningen verkrijgen, als welke die belangen bevorderen. » (3)

Onderstellen wij nu, dat de aldus ten achter geschoven Handelstand, om

- (1) Gemeensame Brieven, Tweede Stuk, Bladz. 22.
- (2) Aldaar, Bladz. 24.
- (3) Aldaar, Bladz. 22.

niet zijne gansche welvaart er bij te wagen, begripen zou, zich aan die geleerde beschikkingen te moeten onderwerpen, geene bedenking van zulken aard zoude de minvermogenen standen behoeven te weerhouden van er tegen te veld te trekken, en — alsdan met regt, — niet de floten in den vrijheids-staat te willen zijn. Voor dat begrip zou de onthouding van hogere kundigheden hen even weinig onvatbaar laten als de *hommes politiques* der jongste Parijsche Meidagen, of de Britsche *chartisten*, die vóór weinige weken den aanslag waagden, om Zuid-Wales in eenen nieuwen Staat naar hunne wijze te herscheppen.

Zóó veel, wat de inwendige rust betreft, wanneer men eenmaal, al zij ook maar in schijn, de beginselen der theoriën in de plaats der door ervaring beproefde heeft gesteld. Niet minder gewichtig is ondertusschen, insgelijks in aanmerking te nemen, in hoeverre ook de buitenlandse betrekkingen in het oog zijn te houden, bijaldien men al voor het overige zou meenen, het te kunnen laten aankomen op hetgeen de tijd er van leeren zou.

NEDERLANDEN.

ZITTING VAN DE TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Maandag 2 December.

Voorzitter: Jhr. mr. O. van Swinderen van Rensuma. De vergadering wordt ten twee ure geopend. Er zijn 40 leden tegenwoordig.

De notulen van het verhandelde in de zitting van den 12 November worden gelezen en goedgekeurd.

De heeren van Tuijl van Coelhorst en Hooft hebben schriftelijk berigt, dat zij door ongesteldheid verhinderd worden, om de vergadering bij te wonen.

Is ingekomen een Koninklijke hoedschap, ten geleide van een ontwerp van wet, en daarbij behoorende memorie van toelichting, betreffende het aanmoedigen der werwing van vrijwilligers bij de nationale militia.

Deze stukken worden verzonden aan de afdeelingen voor de maand December, waarvoor de trekking straks zal plaats hebben.

Nog zijn ingekomen vier verzoekschriften, als: een van eenige landeigenaren in de gemeente Eersel, houdende bedenkingen over de voorgedragen wet op de ontginningen; 2°. een van de kamer van notarissen in het Noordereven, bedenkingen voordragende wegens de bewaring der hypotheeken; 3°. een van van Everdingen, te Utrecht, tegen het ontgroenen der studenten; 4°. een van te Amsterdam, wegens den accijns op de suiker. Deze stukken worden aan de tot behandeling daarvan benoemde Commissie verzonden.

Een door den heer Suringar, mede-bestuurder van het genootschap tot zedelijke verbetering der gevangenen, der Kamer aangeboden boekwerk, getiteld: *Bezoeken in de Gevangenis*, zal, met een daarbij behoorende memorie, in de boekerij der Kamer worden geplaatst.

Hetzelfde besluit wordt genomen ten aanzien van een haar mede aangeboden boekwerk, getiteld: *Bedenkingen over de R. K. kerkgeschillen in het Koninkrijk Pruisen*.

Men gaat over tot het trekken der afdeelingen voor de maand December, welke afdeelingen zich vervolgens in hare afzonderlijke vergaderkamers tot het benoemen der voorzitters en onder-voorzitters vereenigen. Na een kort tijdsverloop, komen de leden weder in de zaal, als wanneer de bedoelde verkiezing blijkt den volgende uitslag te hebben gehad:

De heeren Luzac en Cats, 1ste afdeeling; de heeren Schimmelpenninck van der Oije en Dijkmeester, 2de afdeeling; de heeren van Rappard en Snouck Hurgronje, 3de afdeeling; de heeren de Jonge v. Campens Nieuwland en Van Dam van Iselt, 4de afdeeling; de heeren Corver Hooft en Vijfhuis, 5de afdeeling.

De Vergadering wordt tot nadere bijeenroeping gescheiden.

De centrale afdeeling is heden, na den afloop der vergadering, bijeen gekomen, tot regeling van de werkzaamheden der Kamer. Men verneemt, dat de Kamer zich vooreerst onledig zal houden met de antwoorden der Regering, ten aanzien van het ontwerp van wet, betreffende de niet vergoeding der boeten aan ambtenaren van het Publiek Ministerie; en met dat, ten aanzien der certificaten van de militia.

AMSTERDAM 3 Dec. Wij vernemen, dat bij het uitbrengen van het rapport der commissie, wegens de door den ingenieur W. C. Brado en den

MENGELWERK.

HET GODSOORDEEL.

STEFANUS de Heilige zetelde op den troon van Hongarij. Hij droeg een kroon, gewijd door ST. SYLVESTER en, zoo als de legende wil, op bevel der engelen gezonden. Zijn schepter was de staf eens zachtmoedigen heren, maar ook het zwaard der gerechtigheid hing niet te vergeefs aan zijne zijde. De engel des vredes en de Genius des geloofs zweefden beschermend om zijn gelukkig rijk.

Het was in den jare 1000; op den eenwig gedenkwaardigen dag zijner kroonings. Hij zat op zijnen troon, omringd door de bisschoppen, in priesterlijk ornat, en met hunne staven in de hand, omringd door de bloem des adels, de welken den troon van edelgesteenten, wier blanke zwaarden eenen muur vormden om den Koning, aller lieveling, — allen volijverig gekomen, om den waardigen Heer de hulde hunner harten te bieden; en de ontelbare schare des volks zich blijde aan hen aansloot en de kroon van hare jubelkreten deed weergalmen.

De waardige DOMINIQUE, aartsbisschop van Gran, had de plegtige zalving van den Koning verricht. De trein was uit den tempel teruggekeerd, en nu klom STEFANUS ten vorstelijken zetel, om dezen dag door regtspraak en genade te bevestigen waardig te besluiten.

Daar trad een vreemde ridder, in zwarte rijk met goud versierde wapenrusting, voor de treden des troons, en riep: « Gerechtigheid, o Koning! » Hij zal u geschieden, » antwoordde STEFANUS. « Ik weiger haar geen onderdanen, en ook geen vreemdeling. »

« Maar dan, o Koning! Mijne bruid, mijne door hare verwanten plegtig verloofde bruid is ontvloden, en vertoelt aan uw Hof, in het gevolg der kroonloosheid. — Ik eisch haar terug. »

« Zij zal u geworden, » sprak de Koning, « wanneer zij slechts uwe verzoeken niet alleen door den wil der verwanten, maar ook door de keuze van herten, dat is, volgens den wille Gods. Ridder, welke is haar naam? »

« ELISABETH VON ELMENAU. » — « Zij worde geroepen! » beval de Koning.

« Alle aanwezigen stonden verslagen, want alle ledden de vrome maagd,

en betreunden het, dat die parel zulk een' ruwen mensch ten buit zou worden. Eene engelen gestalte trad binnen, en naderde bevende den troon.

« Kent gij dien man, » zeide STEFANUS op een' toon, die duidelijk deed bemerken, dat het hem in de zielen griede der edele maagd hard te moeten schijnen. « Is die man uw verloofde bruidegom? »

« Helas! » smikte ELISABETH: « hij is het, naar den wil mijner maagschap, maar mijn hart is verre van hem. Ik ben een arme wees, en werd aan dien man verkocht. Zijn geweten moge hem zeggen, waarom ik hem niet beminnen kan. Ik smeekte de bescherming der edele Koningin: Zij kende mijn lijden, Zij en de Hemel, en Zij weigerde mijne bede niet. Beveel mijnen dood, o Koning! — maar nimmer worde ik de gade diens mans! »

De Koning, diep geroerd, wendde zich tot den ridder: « Hoe is uw naam? »

« WILBALD VON LUNDENBERG. »

« Ridder WILBALD VON LUNDENBERG! Gij hebt haar gehoord. — Bestaat gij nog op uwen eisch? »

« Ik vorder haar terug, o Koning! Ik vorder mijn regt. »

« Zelfs nu gij hoort, hoe haar hart u vreemd is — mensch! bezit gij geen gevoel in uwe borst? »

« Het gevoel moet zwijgen, wanneer het regt zijne stem verheft. »

De Koning was ontroerd, alle aanwezigen als verstard, toen de maagd blozende en bevende het hoofd ophief, en sprak: « o Koning, nimmer kan, nimmer mag ik de zijne worden — ik bemijn eenen anderen! »

In woede ontstoken, brulde de ridder, terwijl hij dreigend de gebalde vuist ophief: « Wie heeft zich vermeten mij mijne bruid te ontroeven? »

« Ik, » riep een jeugdig held, met trotsch zelfgevoel, en trad uit den kring der edelen voor den troon. « Hier ziet gij mij, bereid u rekenschap te geven. »

« Gij, baardelooze knaap, » donderde de ridder; « het zal u berouwen. » Alle edelen trokken hun zwaard; want die jongeling werd door allen hooggeacht: hij was een der dappersten, en gesproken uit het edelst bloed; zijn naam was ANDRÁS.

De Koning gebod stilte; Hij sprak: « Edelen! eert den gast, schoon zijn gedrag onwaardig zij. — Zeg mij, jeugdige held, » vervolgde hij, tot ANDRÁS: « hoe hebt gij u het hart der jonkvrouw gewonnen? »

« Wij leerden elkander kennen, o Koning, » antwoordde hij; « aan het

hof onzer gebiedster, toen zij nog Beijers vorsten dochter was; toen gij mij met uwe andere edelen de eer verleendet, u in gezantschap te vertegenwoordigen: toen leerden wij elkander kennen, en één blik besliste voor eeuwig! Nimmer, o Koning! kan er weerklink bestaan tusschen dat edel vroom gemoed, en dien man des bloeds, de geest des lands, die reeds de onschuld zoo veler vrouwen heeft bevestigd, die ook de deugd dezer Engel heeft belagd. »

« Bloed eischt mijne wraak, » brulde de vreemdeling tandenknaarsend, terwijl zijn oog bliksems schoot. « Met uw bloed zult gij boeten. Ik daag u ten kamp op leven en dood. »

« Gij vindt mij bereid, » sprak ANDRÁS bedaard, met rustigen blik. « Veroorloof, o Koning, dat het Godsoordeel rigt tusschen hem en tusschen mij. » — « Het zij zoo! » sprak de Koning. « God rigt tusschen u. »

Meer dood dan levend geleidden de maagden de vrome ELISABETH naar haar vertrek. Daar doorwaakte zij den langen nacht in tranen en gebeden. Hare gebiedster verliet haar geen oogenblik met hare heilige toespraak. De morgenschemering vond de vrome getrouwd en vol vertrouwen op de nabij zijnde hulpe des Eeuwigen.

De dageraad deed den nachtelijken sluier voor zijnen adem verdwijnen. De woeste LUNDENBERG, nog beneveld door den wijn, besteedt zijn wachtend strijdros, en rende de kampplaats binnen. De Koning verscheen, en klom ten troon. Ook de kampregters namen plaats op hunne zetels. De kist, die het lijk van een' der strijders moest ontvangen, werd ingedragen. Op dat gezigt voor den bozen ridder blijkbaar een rilling door de leden. Onder eene doodelijke stilte werd het teken ten strijde gegeven. De ridders renden op elkander aan, en weldra splinterden beider lansen op elkanders stalen borstwapen. IJlings sprongen beiden van hun ros en grepen het zwaard. Met éénen enkelen slag — in alle oude kronijken staat het te lezen, en nog heden ten dage geeft zijn wapen daarvan onweersprekelijk getuigenis — hieuw ANDRÁS zijnen tegenpartijder het hoofd en den regterarm van het hieghaam.

Het jubelende volk droeg den overwinnaar voor den gulden zetel des Konings. STEFANUS sprak: « Dat was een Gods oordeel, mijn zoon! »

De Koningin verscheen; aan hare hand verscheen ELISABETH VON ELMENAU. « Edele Ridder! » sprak de Vorstin, « zij behoort u; » en beiden, de Koning en zijne gemalin, gaven hunnen zegen over dezen echt, zoo blijkbaar in den Hemel gesloten.

aannemer De Kater, ontworpen ijzeren en steenen bruggen over het Y, tot dus verre vertrapd is geworden, zoo door het overlijden van den ingenieur van Asperen, als door de menigvuldige bezigheden van den hoofd-ingenieur Grinvis, mede belast met de droogmaking van het Haarlemmer Meer. Intusschen vernemen men, dat het gezegde rapport eersdaags zal uitgebragt worden, terwijl de commissie daartoe den 6 dezer moet bijeenkomen.

— Men schrijft ons, dat eersdaags te Delft, ten koste der Hooge Regering, eenige proeven door het Vennootschap voor den Asphaltischen ijsgrond, te 's Hage gevestigd, zullen genomen worden, bestaande onder anderen, in het leggen van asphaltische ijsgrondvloeren. De noodige bevelen zijn hiertoe uitgevaardigd van wege het Departement van den Grootmeester der Artillerie aan den kolonel-commandant der stapel- en constructie-magazijnen te Delft. Deze werkzaamheden hebben vooral ten doel, te onderzoeken, in hoeverre het gezegde vennootschap er in slagen zal, zoodanige vloeren te leveren, als aan groote zware lichamen den noodigen wederstand zonder doorzakking kunnen bieden.

— Op gisteren avond is te dezer stede eene algemeene vergadering gehouden van Deelnemers in de machinale Vlasspinnerij te Apeldoorn, onder voorzitterschap van den heer A. Heemskerk, waarop verslag is gedaan van den voortgang der deelneming en van de voortdurende blijken van belangstelling, welke aan deze zaak zijn te beurt gevallen. Nadat er door eenige tegenwoordige leden alsnog voor eenige aandeelen is getekend, terwijl andere hunne medewerking hebben toegezegd, is, met eenparigheid van stemmen, het voorstel van het Bestuur aangenomen, om aan Z. M. den Koning eene verlenging van den termijn tot het plaatsen der nog overige aandeelen te verzoeken.

— Bij besluit van 10 November II., heeft Z. M., voor zoo veel de provincie Noord-Brabant aangaat, gelov gegeven aan de bij Hoogstedszels besluit van 4 Augustus II. gedane toezegging, om aan ieder der hoofd- en mindere, niet tot het leger behorende officieren, die, onder anderen, bij de thans ontbonden corpsen mobiele en reserve schutterij gediend hebben, nader bij een afzonderlijk besluit een eervol ontslag uit die dienst te verleenen, enmitsdien aan een groot aantal, bij dat besluit vermeldde, officieren van de voormalige corpsen mobiele Noord-Brabandsche schutterij, alsmede van het thans opgeheven 1ste bataillon reserve schutterij, een eervol ontslag toegekend, onder dankbetuiging voor de door hen aan Z. M. en het Vaderland bewezen diensten.

— Wij vernemen, dat Z. K. H. de erfgothertog van Saksen-Weimar Eisenach, tijdens Hoogstedszels verblijf alhier, aan den kapitein H. F. Kock, adjudant van Z. D. H. den hertog van Saksen-Weimar, het riddersversel der Orde van de Witte Valk heeft geschonken; en dat Z. M., bij een dezer dagen genomen besluit, aan voormelden kapitein vergunning heeft verleend tot het aannemen en dragen dier Orde.

— Men meldt uit Berlijn, dat Z. M. de Koning van Pruisen aan den Nederlandschen majoor Barre, adjudant van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, de Roode Adelaars-Orde van de derde klasse heeft geschonken.

— De Arrondissements Regtbank te Zwolle heeft den 25 dezer, ter vervulling der opengevallen regtersplaats, door de benoeming van den heer mr. F. P. A. Heerkens tot president, op de door haar, ingevolge art. 52 der wet op de Regterlijke Organisatie, in te zenden lijst van aanbeveling de volgende heeren geplaatst: mr. J. Westenberg, griffier der regtbank; mr. F. G. Houck, procureur en kantonregter-plaatsvervanger te Dventer, en mr. G. D. Ribbeas, substituut-griffier bij het Provinciaal gerechtshof van Overijssel.

— Op de plaats van den ouden vuurtoren op het eiland Marken, is thans gebouwd een nieuwe toren, gelegen op 52° 27' 37", 12 Noorder breedte, en 5° 8' 37", 70 lengte boosten Greenwich, waarop is geplaatst een stilstaand lenticular lamplicht van de 4de grootte, naar de uitvinding van den heer Fresnel, hetwelk den 14 November II. is ontstoken. Het gemelde licht, staat 15,77 el verheven boven den waterspiegel van gewoon hoogwater, verlicht den geheelen horizon, en is, bij heldere lucht, van 2; a 3 zeemijlen, van 15 in den graad, zichtbaar.

— Uit de antwoorden der Regering ten aanzien van het ontwerp van wet tot vaststelling der middelen tot dekking der uitgaven over 1840 resulteert hoofdzakelijk, dat de Regering, op de aanmerking, dat de provinciale aanslagen niet op billijke gronden berusten, en dat de provincie Noord-Brabant, in vergelijking met andere gewesten, te hoog is aangeslagen, verneemt te moeten blijven bij het antwoord, in vorige jaren op dergelijke aanmerkingen gegeven; en dat de tijd, naar haar inzien, nog niet is gekomen, om op de wet van 19 Dec. 1834 (Staatsblad n°. 34) terug te komen.

Wat betreft den geuiten wensch tot geheele of gedeeltelijke herziening der wet op het personeel, daaraan hoopt de Regering bepaaldelijk tegen de eerstvolgende zitting der Staten-Generaal te kunnen voldoen.

Ten aanzien der verminderde opbrengst van den accijs op den wijn, verneemt de Regering, dat het hoogst moeijelijk, zoo niet ondoenlijk is, om met zekerheid te kunnen bepalen, of over zeker of lang tijdsbestek, voor een artikel als dat van den wijn, er wezenlijke achteruitgang van de opbrengst daarvan bestaat; daarmede, na aanvullende onderzoek, de vermindering van de opbrengst in het een jaar, vergeleken tegen die van een ander, aan niets heeft kunnen toeschrijven, dan, of aan den anderen inslag op termijnen van credit in het een, en eenen meerderen zoodanigen inslag in het andere jaar, van welken laatste de termijnen op den vervaldag hebben moeten worden voldaan, zonder dat de wijn nog in consumtie was gebracht, of wel aan de hoedanigheid en den prijs der wijnen, waardoor meerdere of mindere aankopen gedaan worden, en hetwelk noodwendig op de openstaande rekening een groot verschil moet opleveren, of eindelijk, aan een vermindering der consumtie van dit voorwerp, terwijl over 1833, bij vergelijking tegen 1837, dit middel ruim f 11,000 meerder heeft opgebracht, en, volgens de staten van ontvangst over de 9 eerste maanden van 1839, die vooruitgang, immers eenigermate, blijft toenemen.

Met betrekking tot den accijs op de suiker, wordt in die antwoorden gezegd:

De steeds toenemende uitvoer van geraffineerde suiker heeft ten gevolge, dat de credit-rekeningen voor den accijs op dit middel grotendeels door afschrijving worden aangezuiverd.

ADAM VAN DEELEN, OF DE JONKER EN DE LEEUW.

Eene legende uit de Betuwe. (*)

Nog schuilt er langs den Rijnstroom menige legende, die, wanneer zij uit den mond van den landman werd opgeteekend, menig dichter zoude aansporen zijne verheven kunst aan dezelve te wagen, menigen romanschrijver zoude opwekken, haar in sierlijken stijl, in eene rijke intrigue in te vlechten.

Zoo was ik in dezen zomer in het dorp *Eck en Wiel*; terwijl ik met den landman betroude, dat ook dit prachtig slot, nu eeuwig sloeping overgegeven, niets dan den naam zijner vroegere schoonheid zoude blijven behouden, kwam er menig gesprek over de vroegere bewoners van hetzelfde te berde. Onder deze was er een uit de grijsste oudheid, maar zoo treffend, dat ik het wel der moeite waard achtte, om een meer opzettelijk onderzoek naar de geschiedenis te doen, die nog met zooveel belangstelling onder het volk verhaald wordt, en waaraan wel niemand twijfelt, dat zij niet eenmaal waarlijk zoude voorgevallen zijn. Ik ging daarom menige woning in het mij bekende dorpje binnen, en zoowel het oude moedertje op hare knik, als het kind met zijne pop, zoowel de grijsze schoolleeraar, wiens vervaarlijke basstem heinde en ver beroemd is, als de rijke boer, die zich zoo vrij en zoo gelukkig als een koning op zijn erf bevindt, — allen wisten, met weinige afwijkingen, mij het verhaal te doen, dat de lezer in de volgende trekken, naar het leven geschilderd, weder zal vinden.

Eens woonden er op het huis *Eck en Wiel*, dat men van den *Rijnstroom* zoo statig tusschen het geboomte door ziet verrijzen, twee heelen van hooge geboorte, en niet mindere ingenomenheid met hare voorvaderlijke wapenschilden en haren rijk uitgebreiden stamboom.

Het was alles onedel, wat niet, als zij, een zuiver bloed van vier kwartieren, naar elke zijde der wederzijdsche grootvaderlijke takken, konde aanwijzen; zoodat en grootvader en grootmoeder van vader en moederszijde vier huwelijken, zoo rein van adel, als anderen van burgerlijk bloed, moesten kunnen toonen, om, even als zij, te kunnen roemen op een geslacht, dat zoo zuiver was, als er immer op Gelderschen bodem een gevonden werd.

(*) Uit de vroeger gesmaakte *Oudheidkundige Wandelingen* van den F. w. O. G. HELDING.

De middelen ontbreken niet, om de handelaren en raffinadeurs in suiker te verplichten tot eene meerdere aanzuivering der genoemde rekening door betaling. De vraag, of en in hoe verre het aanwenden van dardanige middelen raadzaam zou te achten zijn, niet slechts in verband met de belangen der schatkist, maar ook met die van den handel en de koloniale bezittingen van den Staat, vereischt echter een nauwgezeten onderzoek, te meer, daar de gevoelens van deskundigen nopens deze gewichtige aangelegenheid uiteenloopen.

De Regering heeft met belangstelling overwegen de aanmerkingen van de verschillende afdeelingen, en bepaaldelijk ook de memorie, novens een der processen-verbaal overgelegd, en houdt zich thans bezig met een grondig onderzoek, zoo wel ten aanzien van de gevolgen, welke eene verminderde afschrijving der rekeningen, of andere wijziging van het bestaande stelsel, voor de Nederlandsche markt zou kunnen hebben, als betrekkelijk den invloed, welken zoodanige maatregelen op de inlandse suiker-raffinaderijen zouden kunnen uitoefenen.

De uitslag hiervan zal de gelegenheid aanbieden, om, met volledige kennis van zaken, zoo noodig, een nieuw wets-ontwerp over deze aangelegenheid aan de overwegingen der Staten-Generaal te onderwerpen.

Wat meer in het bijzonder betreft de aanmerking, dat, krachtens eene administratieve beschikking, de raffinaderijen, die met stoom werken, ontheven zouden zijn van de verplichting, bij de 2de alinea van § 6 van art. 33 der wet van 23 December 1833, met betrekking tot de melis-brooden en lompen daargesteld, terwijl de op de gewone wijs werkende raffinaderijen daaraan stipitelijk zouden moeten voldoen, gedraagt men zich aan de antwoorden, ter gelegenheid van de begrotings-wetten in 1837 en 1838, nopens deze aangelegenheid gegeven, onder opmerking, dat het afdraaien of bijwerken der koppen van de melis niet wordt vergund, dan nadat vooraf de ambtenaren der administratie zich hebben verzekerd, dat zoodanige melissen, in den staat, waarin zij oogenfchijnlijk uit de vormen komen, aan de vereischten der wet voldoen; te weten, dat zij niet zwaarder zijn, dan zes ponden, behoorlijk geraffineerd en bewerkt, en zoodanig, dat de bewerking der punten geen ander doel heeft, dan daaraan eene gedaante te geven, waardoor dezelve in den handel leverbaar worden.

Tot herziening van het tarief der regten op den in- en uitvoer, waarop door eene der afdeelingen wordt aangedrongen, verneemt de Regering nog niet met eene genoegzame kennis van zaken te kunnen overgaan, ofschoon dan ook op het onderwerp steeds de aandacht gevestigd houdende, en nimmer nalatende den loop van de omstandigheden gade te slaan, de voorkomende zaken op te merken en derzelver invloed op dit belangrijk onderwerp zoo veel mogelijk na te sporen. Tot hertoe is uit dit een en ander nog geen bepaald ontwerp van tariefs-verandering voortgesproten, maar men houdt zich overtuigd, dat al hetgeen reeds verzameld is en nog nader wordt onderzocht, welhaast zal kunnen leiden tot de opmaking van bepaalde voorstellen daaromtrent.

Wijders wordt in die memorie van antwoord betoogd, dat de verlangde weder-afstand aan de gemeenten van 2 ocenten, door dezelve vroeger op de grondbelasting ontvangen, een verlies voor de inkomsten van de schatkist zou te weeg brengen, dat met den algemeenen stand der geldmiddelen niet is overeen te brengen, en dus door andere verhoogingen zou moeten worden vervangen, en dat overigens de vermindering van de ocenten sedert 1834 zeer aanzienlijk is geweest, en gezamenlijk f 3,421,767.42 bedraagt; dat overigens de Regering steeds bedacht is, om de bestaande verordeningen omtrent dit regt te herzien, en een geheel daarvan tot het onderwerp van eene voordragt van wet te maken, overeenkomstig het verlangen, ter gelegenheid van de voordragt tot gedeeltelijke wijzigingen aan den dag gelegd; terwijl de overwegingen echter, in dit opzigt, niet genoegzaam zijn gevorderd, om tot die voordragt voor alsnog over te gaan; — dat de deliberatiën tot eene betere inrigting der paardenposten, sedert het vorige jaar, eene merklijke schrede voorwaarts zijn gegaan, in zoo verre, dat het ontwerp eener nieuwe en volledige verordening op dat stuk is afgewerkt, en in dit oogenblik een onderwerp van verder onderzoek en overweging bij de Regering uitmaakt; dat men niet zal beweren, dat er geene misbruiken bij het verhuuren van loten der loterij plaats hebben, doch daar tegen zoo veel doenlijk tracht te waken, door het toezigt van de provinciale en plaatselijke autoriteiten op het debiet der loten en op de aanstelling van splitters en debittanten, en dat overigens de behoeften van de schatkist wel gebieden, om de loterij te handhaven; — dat de wet op de jagt en visscherij tot vele bespiegelingen heeft aanleiding gegeven, doch de Regering niet kan deelen in het meer stellig begrip van de 3de en 4de afdeeling, dat het bij de bestaande jagt-wet aangenomen beginsel met de leer van het Burgerlijk Wetboek zou strijden, daar de Regering veel eerder in het Burgerlijk Wetboek eene bevestiging ziet van de bestaande jagt-wet, en zij zich dus moet blijven vergenoegen, met den meermaals geuiten wensch, dat er eenige mogelijkheid worden gevonden, om in de jagt-verordeningen eenstemmigheid van gevoelen te brengen, waarop dezelve hare bijzondere aandacht gevestigd blijft houden; — dat het bedrag van de ramingen niet tot het maximum van de mogelijke opbrengst gebragt wordt, blijft men steeds als verkiezelijk behoeven, ook na de verkregen ondervinding van eenige ruimere opbrengst in de laatste jaren, waarin de omstandigheden gunstig geweest zijn, en belangrijke inkomsten, ook ten aanzien van de successierechten, hebben plaats gehad, die tot geene gevolgtrekkingen kunnen leiden: men oordeelt, dat de nu aangehouden raauing van de middelen, door elkander berekend, redelijk is en geene verhoogingen toelaat; — en dat de uitkeringen tot de voldoening van de aflopende betalingen door het Amortisatie Syndicaat berusten op bestaande wettelijke bepalingen; zij zijn dus werkelijke inkomsten zoo lang het Syndicaat aanwezig is, en deszelfs beheer niet geheel met dat van de schatkist is ineengesmolten: als zoodanig hebben zij, even als in vorige jaren, ook nog voor de volgende dienst, in art. 2 van het ontwerp van wet op de middelen moeten opgenomen worden.

's GRAVENHAGE 2 Dec. Aanstaaenden Vrijdag avond, zal ter viering van den alsdan invallenden heugelijken verjaardag van Z. K. H. den Prins van Oranje, bij Hoogstedszels oudsten zoon, Z. K. H. den Erfprins van Oranje, bal worden gehouden, waarop naar men verzekert, omstreeks 400 personen genoodigd zijn.

— Naar men verneemt, zal Z. Exc. de baron R. Ragel, Nederlandsch gezant aan het Fransche hof, die eenen geruimen tijd in deze residentie heeft doorgebracht, binnen weinige dagen, naar Parijs terugkeeren, om het gezantschap weder op zich te nemen.

Zij hadden een' broeder, die er anders over dacht. Jonker ADAM scheen zoover van den stamboom afgefallen te zijn, als hij weinig lust had denzelven te bestuderen. Hij was het liefst daar, waar de blijde jeugd zich verzamelt, en ofschoon dan ook met den eernaam van jonker bestempeld, was de kleine knaap uit de hut eens arbeiders zoo goed zijn makker en vriend, als de zoon van den naburigen ridder. Het stak zijne zusters wel geweldig, maar zij konden den ontbarenden knaap zoo min tot andere gedachten brengen, als hij zeker was, elk moedigt rps, hoe fier dan ook, te kunnen temmen. Zoo groeide hij op, en grooter geworden zijnde, bleef jonker ADAM de lieveling des volks. Hij zag geen' grijsaard bij zijne spade gekromd, tot wien hij niet sprak: «Goef hier, arme man, uwe schup, en zet u wat ter neder; ik zal voor u wel een poos werken.» Hij zag geen' bouwer achter den ploeg, dien het werk door ziekte te lang viel, wien hij de teugels niet ontnam, om hem van zijnen vermoeijenden arbeid te ontlasten.

Dat was er erg voor het zusteren-paar. «Dat moeten wij keeren,» zeiden zij, en na lang gepeins over en weder, werd er ten laatste besloten, dan jonker ter zee te zenden; daar zoude hij zijn graf in de golven vinden, of als een edelman terugkeeren.

Jonker ADAM wilde de wereld wel eens zien. Zijn hart was te groot voor het kleine *Eck*, en groote eere scheen hij er nimmer in gevonden te hebben, wat haren te kunnen dood schieten. Neen! dan wilde hij liever volken beoorloven, met leeuw en tijger kampen; dat dacht hem beter werk voor zijnen geofenden arm. Hij omgordde zich met het zwaard, en begaf zich zoo gewillig te scheep, als zijne zusters hem gaarne zagen vertrekken. Het schip zeilde uit. Het schip kwam niet weder. Jaren verliopen er, en jonker ADAM werd vergeten. Zijne zusters treurden over niets meer, dan dat zij geene zekere mare van zijnen dood hadden. En, onderwijl zij mischieu bezig waren het erfgoed in haren geest te verdeelen, daar treedt op het onverwachts een vreemdeling aan de slotpoort, arm en bijna naakt, en begroet met haar als een wildeman.

«Ik ben jonker ADAM, uw broeder,» riep hij; «mijne zusters, doet open de poort, laat neder de ophaalbrug;» maar wat hij smeekte, en hoe hij dreigde, zijne zusters lieten den gast, die zoo onwelkom was, als hij huisvesting en kleeding hoorlijk behoeftde, voor de poort staan.

Jonker ADAM bedacht zich een oogenblik, of hij met geweld, de gracht

— De ridder J. W. Muntje de Morgensterne, geheimraad van leg het Deensche gezantschap alhier, zal zich, tegen het aanstaande voor voor eenigen tijd naar Denemarken begeven.

— Naar men vernemt, heeft mgr. de bisschop van Curium Woon Z. M. met het voornemen van deszelfs aanstaande reis bekend gemaakt zijne afscheids-opwachting bij Hoogstedszels gemaakt. Naar men vernemt te weten, zal deze hooge geestelijke, vergezeld van deszelfs zoon, zich van hier, door België en Frankrijk (alwaar Z. H. W. zich eenigen tijd ophouden) naar Italië begeven, en aldaar te Rome eenige tijd doorbrengen, om aldan weder over Zwitserland en Duitschland eene afwezigheid van 8 of 9 maanden, naar de Nederlanden terug te keeren. In den loop dezer week zou Z. H. W. de reis aanvaarden.

HAARLEM 2 Dec. Naar men vernemt, heeft Z. M. aan Manbijn Israëlitische ring-synode alhier magtiging verleend tot het aankopen eenige gronden, ten einde daarop eene synagoge te bouwen. — Van wege is eene ruime geldelijke bijdrage toegestaan voor het bouwen der synagoge.

's HERTOGENBOSCH 2 Dec. Op den 28 November is binnen de overleden en op heden plechtig ter aarde besteld de wel-ed. achtb. Johannes Franciscus van Rijkevorsel, lid van den Raad dezer stad.

VLAARDINGEN 30 Nov. Heden had de loting plaats, voor het ondersteuning der weduwen en wezen van op zee verongelukten en oude zeelieden alhier, van wege de Directie der Spaarbank, welke zelve zal beheeren, ten overstaan van de geheele stedelijke Regering leverde als laagste, midden en hoogste prijs-nummers op: n°. 1 n°. 6. 27075, n°. 37147. De houders der prijs-nummers worden zich bij den Directeur der Spaarbank te Vlaardingen aan te melden, einde over de prijzen te beschikken.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 1 Dec. Het bericht van de eurlange onderaan van Cabrera bevestigt zich. Althans, een adjudant van den marquis Soult zal heden avond naar het hoofdkwartier van Espartero vertrekken, ten einde bij dezen veldheer op de aanneming van de door Cabrera voorgestellen aan te dringen. Het schijnt zelfs, dat de marquis de Miraflores Spaansch gezant bij het hof der Tuilerien, eenen eigenhandigen brief den graaf de Morella heeft ontvangen, waarbij dit Carlistisch legerhoofd pas met een vrijgeleide, onder waarborg van Frankrijk en Engeland, zoekt, om zich daarmede naar het Buitenland te begeven, zoodra de der Arragonen zal verzekerd zijn. — Men weet, dat Cabrera sinds dan een jaar eene aanzienlijke hoeveelheid goud naar Genua, Livorno, Marseille heeft gezonden, en nog daarenboven meer dan 50 miljoen te Morella en Cantavija bezit. Dit vermogen, en de middelen om het in zekerheid te stellen, moeten hem op dit oogenblik zeer bezig houden. De berichten uit Madrid van den 26 dezer zijn geruststellend. Op dat heerschte aldaar een volkomen orde, en de gemoederen verklaarden meer en meer voor het door de Regering gevolgde stelsel. In het algemeen merkt men eene geheele terugwerking op, in den zin der gematigdheid. De beurze werden de 5 pCt. gedaan tot 29½.

PARIS 1 Dec. De openbare regtspleging, die dezer dagen voor het van Assises alhier eenen aanvang heeft genomen en heden ten einde is, bragt, tegen de schrijvers van den *Moniteur Republicain*, van welk nationaal blaadje, zoo als men zich herinneren zal, de druk en verspreiding altijd met de meeste geheimzinnigheid zijn geschied, en wel in oogenblikken, die als de gevaarlijkste voor de bestaande orde van zaken waren te merken, heeft op nieuw de overtuigendste blijken geleverd van den euen der razernij, die een deel der Fransche vrijheidsmannen bezield. De betrokken artikelen komen lofredenen op den Koningsmoord voor en op Alibi die daarin voor eenen halven God wordt gehouden. De Pairs worden verpersoonlijkt, die met opgestroopen arm en bloedige bij hunne slagen vallen. Onder anderen, heeft een der beschuldigten, zekere Villeneuve, op eene daartoe betrekkelijke vraag, uitgeroepen: Er zijn immers ook personen, die Alibi bewonderen! — Deze beschuldiging is veroordeeld tot acht jaren gevangenisstraf en tot eene geldboete van 10,000 francs.

— Door bijzondere berichten uit Rome verneemt men, dat de Borgia-Bordeaux plotseling van daar verdwenen is. Men zegt, dat hij zich naar Livorno begeven heeft. Zoo dit bericht zich bevestigt, dan zou het bevestigd dat deze vorst eene vrij groote mate van litzinnigheid bezit, of dat hij vermoeden, alsof zijne reis naar Italië met staatkundige oogmerken verband stond, niet onjuist is geweest. Intusschen willen sommigen, rijsche dagbladen weten, dat het gedurig heen en wedertrekken van jeugdigen hertog, hetwelk aan de legitimistische partij zoo veel stof tot maken van allerlei gewisningen heeft gegeven, eene eenvoudige liefdesgeenis ten grondslag zoude hebben, van welke de hoofdpersoon eene zanger van den Weener schouwburg moet zijn.

STADSNIEUWS.

De Criminele Regtbank in Holland heeft, op den 2 December, Johan voortvlugtig, wederspanig verklaard aan de wet, en veroordeeld in de gevangenis van Jan Bonkenburg en Martinus Mus, schuldig verklaard aan diefstal van vee uit de weide, en ten dienavolgens veroordeeld: den eerste tot drie maanden confinement en den tweede tot een kwartier uurs tepronkstelling in de gevangenis confinement, alsmede in de kosten.

Gisteren avond, omstreeks ten acht ure, is er brand ontstaan op Brouwersgracht bij de Korte Prinsengracht, onder N°. 57, in een oostelijk bewoond door de Wed. Machiel Schweitzer, welke afwezig was. De brand werd weldra vrij hevig, zoodat zes spitzen zijn werkzaam geweest om de zelfen te blusschen, terwijl het onderste en achterste gedeelte van het huis is uitgebrand. De bewonerse van het eerste gedeelte was voor brandverzekerd. De oorzaak van den brand schijnt onbekend te zijn.

Morgen Woensdag, des namiddags ten half twee ure, zal van de de *Zwarte Rave*, aan het einde der kleine Kattenburgerstraat, van de loop, het koopvaardij-fregat *Aerd van Nes*.

overzwemmende, zijn vaderlijk erfgoed bemagtigen, of voor ditmaal gaan zoude, dewijl het toch avond was, en hij den volgende morgen der konde komen. Hij deed het laatste; want de grijsze rentmeester, hem altijd zoo lief had gehad, zoude hem nu ook wel niet verstaan.

Deze herkende hem aan een moeder-teken op zijne borst. Hij kleedde hem, en liet hem des nachts in zijn eerebed slapen, en was blijde, het rijk der zusteren een eind genomen had, en de edelman zelf opgevoerd was, hoe onaanzienlijk dan ook gekleed. Hoe ruw dan ook van uiterlijk, hij wist, al was er geen als edelman gekleede jonker bij hem, dat hij een der edelsten telg van het adellijke geslacht onder zijn nederig dak herbergde. De volgende morgen daagde nauwelijks, of de rentmeester begaf zich met zijnen heer naar het prachtig kasteel. Zij eischen nogmaals toelating naar te vergeefs! «'t Is niets,» zeide de jonker, «ik heb wel andere tters doorzwommen, en rotsen beklommen, waartegen gindsche sterke sloepen eene schapenstal is.» Meteen begeeft hij zich te water, en eer iemand hem verzie, is hij beneden in het huis.

Daar staat hij nu tegevoer het zusteren-paar; hij ziet hare woede, zelf in toorn ontstoken, neemt hij haar bij den arm, en gelijk zij hem huis geweigerd hadden, voert hij haar thans ter deure uit.

Toen bleef het kasteel voor ieder open, en zijne vrienden en magen kwamen tot hem, en menigmaal heeft hij van zijne lotgevallen het aangegende verhaal gedaan: «Na eenen langen moeijelijken togt, was het schip op de terugreis eene klip aan de kust van Africa gestooten, en in weinig oogenblikken gezonken. Slechts hij had zich door zijne zwemkunst gered, en een hout van het wrak gevonden, op hetwelk hij voortdrijvende, ten laatste aan eene woeste streek aangeland was.

Hier had hem de honger in een wond gedroven, om daar eenig fruit te zoeken. Niets dan zijn zwaard, dat aan zijne heupen hing, had hij kunnen redden. Maar daar rondzwervende, hoort hij een vreesselijk gebul en toeschietende, ziet hij eenen leeuw met eene ratselslang, van reusachtige grootte, in een waedend gevecht. Dit dier had den leeuw reeds omgerekend, reeds sleurde het hem naar eenen boom, om hem daar te verpletten. Hij ziet na de jonker. Illings toeschieten en zich over het lot van den leeuw ontfermen, is het werk van een oogenblik. Hij houwt met zijn zwaard de

338; 130, 132, 133 en nieuwe Hoogl. Kleefsch 334, 350, 356; 122 en
 poike Kleefsch 338; 128 en honte Nassau-Dietze 338; 129 en poike
 nieuwe Nieuwlandsche 328; 128 en nieuwe Rijn 322, 328; 130 en poike
 oude wibonte Poolsche 400; 126, 127, 128 en jarige dito 372, 382,
 385, naar kwaliteit verkocht. Ter beurze: 131 en Hoogl. Kleefsch 346;
 129 en Bovenl. 322; 128, 129 en Kleefsch 330.
 Rogge zonder prijsverandering, doch traag van de hand gaande; nieuwe
 Zeeuwse en Vlaamsche 6.60 à 7.20; 119 en poike Dantziger 170,
 bij gerijf; 119 en Pruisische 165, bij kwaliteit; 117 en dito 158, bij
 partij; 117 en Perna 188, 180; 118 en Riga Poolsche 175; 119 en
 Koersche 182 verkocht. Ter beurze: 119 en Pruisische Pommer 168;
 118 en Pruisische 165, bij uitslijting.
 Garst niet williger; Zeeuwse tot vorige prijzen moeilijk te verkoopen;
 winter 160, 165, 170, 175; 104 en mooie Liebau 185; 109 en zeer
 gewone dito 188; 103 en Koersche 184 verkocht.
 Haver wordt tot vorige prijzen gepresenteerd; Voer 5 lager te koop.
 Boekweit zonder verandering; Noord-Brab. 192, 195; goede Vlaam-
 sche 180, 188.
 Erwtten vinden weinig vraag; graanwe kook schaarsch, en onder 9 à
 10 niet te koop; niet kokende 5, 6, 7; Walchersche groene 9,
 9.40; Zeeuwse 7, 8, 9; witte 6.75, 7.50.
 Bonen. Witte en bruine vorige prijzen, bij gerijf; Walchersche witte
 10, 10.50; Thoolsche en Goessche 3, 5, 7, 9, naar kwaliteit; bruine
 6, 8, 10, 10.50. Paardenboonen tot vorige prijzen, 180, 188, 195,
 minder willig. Duizenboonen wel te verkoopen; 198, 204, 210, 216
 Schapenboonen 192, 198, 204.
 Koolzaad vorige koers; 47, 49, 51.
 Hennepzaad zonder verandering; Inlandsch tot 188 verkocht.
 Lijnzaad als voren; 107 en Koningsb. 250.

Ruusten en Wetenschappen.

FABELEN EN GEDICHTJES voor Kinderen, met 24 Plaatjes,
 2de druk; — Hoe Langer hoe Liever, met 26 Plaatjes; —
 Vertelseltjes bij Moeders Schoot, met 24 Plaatjes; — Het
 Laatste Boekje, met 24 Plaatjes, — te Groningen bij W.
 VAN BOEKEREN.

Het feest van den heiligen Nicolaas nadert met rasche schreden. Reeds
 tellen de lieve kleinen de uren, die hen nog scheiden van den dag,
 op welken zij van hunne ouders en betrekkingen, uit naam van den kin-
 derlievendsten patroon, eenig geschenk te gemoet zien, voor betoende vlijt
 en gehoorzaamheid. Geen wonder, dat des Heiligen naam, door de eenen
 leen, in zegening blijft. Maar het is de pligt der ouders ook in deze ge-
 schenken het welzijn van hun kroost te bevorderen. Beter is het, en ongetwij-
 feld meer in den geest van hunnen patroon, in plaats van een overvloed van
 magaververvend suikergebak, een gedeelte van het daartoe bestemde af te
 zonderen voor een boekje, naar der kleinen vatbaarheid, dat dienstig kan zijn
 ter opscheping van hun verstand en ter vorming van den kinderlijken geest.
 En wanneer zij bij den overvloed van werkjes voor de jeugd — en alle zijn
 toch niet even doelmatig — verlegen mogten staan in de keuze, kunnen
 wij hen verzekeren, dat zij, die vestigende op de bovengenoemde boekjes,
 geenszins zullen mistasten. Dezelve, alle door den heer Gouverneur be-
 werkt, voornamelijk voor den leeftijd van vier tot zeven jaren bestemd,
 beantwoorden volkomen aan het doel. Zij ademen een goeden godsdienstig
 opleidenden geest en treffen den kindertoon. Ook de plaatjes zullen de
 kleinen voorzeker uitlokken.

PRIJZEN DER PERCEELEN.

Geveild op Maandag 2 December 1839, in het O. Z. Heeren-Logement
 te Amsterdam.

1. Een Koopman-Winkelhuis, c. a., in de Warmoesstraat en
 hoek van de Wijde Kerksteeg, N. 753. f 7,900. — f 100. Opgeh. en f 25.
2. Een Huis, c. a., in de Wijde Kerksteeg, N. 842, be-
 leend aan het Perceel N. 1. f 1,900. — f 100. Opgeh.
3. Een Koopmanhuis, c. a., op de Keizersgracht, tusschen de Lelie-
 gracht en Heerenstraat, N. 4159. f 17,400. — f 800. L. G. Westenbergh.
4. Een Huis, c. a., met afzonderlijk verhuurd wordende Kamers in
 de Boomstraat; tusschen het Noorder Kerkplein en eerste Boordwaarsstraat,
 N. 5705. f 1,525. — f 25. J. Peijje.
5. Een Huis, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, O. Z.,
 N. 2750. f 1,500. — f 6. P. Subiese.
6. Een Winkelhuis, c. a., met afzonderlijk verhuurd wordende Boven-
 woningen, (waarin een Tappers-Affaire), in de Rozenstraat, tusschen de
 Prinsengracht en eerste Dwaarsstraat, op den hoek van den Smidsgang,
 N. 1602. f 1,450. — f 1. C. van Campen.
7. Een Achterhuis, met Bovenwoning, c. a., in de Rozenstraat, tus-
 schen de Prinsengracht en eerste Dwaarsstraat, in den Smidsgang, N. 1604.
 f 230. J. F. Schutte.
8. Een Huis, c. a., op de Keizersgracht, bij de Prinsengracht, in
 den Schilders- of Krentengang, N. 5138. f 216. H. Gijzelar.
9. Een Huis, c. a., in de Kleine Wittenburgerstraat, N. 873. f 600. —
 f 80. G. van der Weijden, Jr.
10. Een Huis, c. a., met Bovenwoning, in de Karthuizerstraat,
 N. 5500. f 610. — f 16. J. B. Hartgerink.
11. Een Pakhuis, c. a., in de Zwarte Bijlsteeg, N. 1602. f 420. —
 f 40. H. F. Brugman.

Advertentien.

(4555) Naar Batavia

Zet van Amsterdam, in den loop dezer maand ver-
 trekken: het Nieuw gebouwd en gekoperd Tweedecks
 BARKSCHIP MARIA SUSANNA HENDRIKA, ge-
 voerd bij Kap. J. C. BERGHUIS, varende met een
 bekwaam Scheepsdocter.

Passagiers, welke van deze gelegenheid voor den overtocht naar Java ge-
 bruik wenschen te maken, of iemand Goederen te laden hebbende, gelieve
 zich te vervoegen bij de Cargadoors HOYMAN & SCHUURMAN, te Amsterdam.

(4556) Het COMMISSIE-KANTOOR in EFFECTIEN

EN

MAGAZIJN IN MANUFACTUREN

van M. A. POLAK & THORS,

5 VERPLAATST naar de BLOENMARKT, N. 252, in het Huis ge-
 noemd: de Arion.

(4557) Café de la Haye.

De Ondergeteekende door het vele aanbod van zijne TABLE D'HÔTE
 hebbende, maakt aan zijne geëerde Begunstigers bekend, dat hij van voor-
 nemmen is om een PORTIENS-TAFEL bij te voegen, ten einde zich ten allen
 tijden van alles, tot zijn vak behoorende, te kunnen laten bedienen.
 Beginnende op Donderdag 5 Dec. 1839. J. H. SIKEMEIER.

(4558) RAPER'S

Patent Waterproef.

Deze WATERDICHTE STOFFEN overtreffen, in alle opzichten, de India
 Rubber, Gom-Elastic of alle andere tot dus verre bekend zijnde Water-
 dicte Stoffen, zijn volstrekt niet nadeelig voor de gezondheid; daar dezelve
 de uitwaseming of zweeten volstrekt niet beletten, en hebben ook niet die
 aangename lucht, als de Mac-Intoshen.

Deze Stoffen zijn te bekomen bij N. JÖRGENSEN, Kalverstraat N. 233,
 te Amsterdam, waar alle bestellingen, op genoemde Stoffen, aangenomen
 worden.

RAPER & Co., te Londen.

De Ondergeteekende thans weder een groot Assortiment van bovenge-
 noemde Stoffen ontvangen hebbende, verzocht zijne geëerde Begunstigers wel
 te willen letten, dat deze Goederen niet alleen in Dunne Stoffen voor Regen-
 jassen bestaan, maar ook in Dikke, als: LAKENS, DUFFELS, DOESKENS
 en vele andere Elastiche STOFFEN voor Winterjassen, PALETOTS, BROE-
 KEN, enz., alles in de Nieuwste Dessins en Kleuren.

N. JÖRGENSEN,

Kalverstraat, N. 233, Engelsche Kleedmaker, en Agent van
 te Amsterdam. RAPER & Co., te Londen.

TE AMSTERDAM BIJ C. G. WEHUY, VERANX, ORDELIJK
 UITGEVER EN DIRECTEUR.

(4559) ST. NICOLAAS.

In het VERKOOPHUIS op den Vijgendam,
 en in het ENGELSCH MAGAZIJN, op den Nieuwendijk,
 N. 228.

Behalve hunnen gewonen, goed gesorteerden voorraad, hebben deze twee
 Huizen de volgende, voor St. Nicolaas-Geschenken zeer geschikte, VOOR-
 WERPEN ontvangen:

Necessaires, Soufflets, Boîtes à Ouvrage, Thee- en Tabakskistjes, Schrijf-
 étuis, Orwelen- en Lakdoosjes, Mandjes, Ombrellozen, etc., in Schildpad
 Palissander, geëmailleerd Glas en in Carton, alles zeer net en smaakvol
 bewerkt.

Weener Toilet-Pendules, Pendules à Tableaux, Waterstoven, Nieuwe
 Speldkussens, Veilleuses, Proekoppen, Flacons, Presentglazen, Souff-
 doozen, Siigaarkokers, Siigaarpijpen, Portecigares, Portefeuilles, Zilveren en
 Nieuw-Zilveren Patent-Potlooden, Beurzen, Beursgarnitures, Broches, Oor-
 bellen, Kettingen, Ferronières, Kapspelden, Hemdknopjes, Tooneelkijzers,
 Lorgnons, Huispetten, Cravatten, etc., etc.

Lava-Artikelen.

Victoria Bloempotten, Tabakspotten, Serviezen en Filtreer-kannen.

Alle soorten van fijne Parfumerien.

Geestige KINDERSPELEN, als: Woordenspel met letters en steentjes,
 Woordenspel met théatrale figuren, draaijende Domino's met figuren, Biri-
 bis, Maisonnets, Surprises, Harmonica's, etc., etc., etc.

(4560) De nijldige en verlaten Kapper.

In den beginne was ik voornemens niet te antwoorden op de herhaalde
 uitvallen van menschen, die alleen daarom tegen mij uitvaren, omdat zij
 in de verheeren kunst van haar snijden en kappen te zeer beneden mij staan,
 om op eenijerlei wijze in mijne schaduw te kunnen komen. Het vertrouwen
 en de bijval van mijne talrijke Begunstigers doen hier meer af, dan elke
 andere redenering. De oorzaak van de aantijgingen van FERNINET, die
 zelf eerst niet is voor den dag durven komen en zich daartoe van andere
 namen bediend heeft, is alleen te zoeken in verkropten spijt over de onver-
 schilligheid van het publiek ten zijnen opzichte, hetwelk naauwelijks eenige
 nootie van hem neemt, en reeds sinds meer dan 10 jaren zijnen winkel
 niet meer bezoekt. Wat zijne bewering betreft, dat ik het regt niet heb,
 om den titel van Kapper der Nederlandsche Prinsen aan te nemen, ben ik
 te zeer doordrongen van eerbied voor het doorluchtig Huis van Oranje, om
 hetzelfde in eenen onvoorzamen strijd te mengen, en zal mij bepalen, tot
 de enkele opgave, dat ik verschillende malen mijne diensten als zoo-
 danig werkelijk gepestreerd heb, en dat FERNINET wel verlegen zal
 zijn, — zoo iets hem verlegen kon maken, — om dergelijke dadzaken
 aan te voeren; zijn uithangbord is eene bloote welwillendheid, waarvoor
 FERNINET nimmer iets wezenlijks gedaan heeft. Al wat hij daaromtrent
 gezegd heeft, is niet overeenkomstig met de waarheid, en alweder een uit-
 veekeel van zijne grenzeloze zuicht, om zich toch maar op de ene of an-
 dere wijze in de algemeene gunst te herstellen. Die gunst heeft hij echter
 onherroepelijk verbeurd. FERNINET is een kapper, die niet meer tot onzen
 tijd behoort: hij heeft afgedaan; daarover is maar éene stem. Zijne kromme
 sprongen zullen hem het publiek niet terug brengen, hetwelk naar den laatste
 smaak wil bediend worden. FERNINET terst op zijn uitschot. De Nijldige
 en Verlaten Kapper zegt, dat ik vroeger in zijne dienst ben geweest; dit is
 onwaar, en ik tart hem uit het te bewijzen, maar al ware het zoo, het
 zoude een nieuw bewijs zijn, dat hij achteruit is gegaan, terwijl dan zijn
 zoogenaamde leerling zijnen meester boven het hoofd is gegroeid. Maar ik
 herhaal het, die bewering is even vals als alle zijne andere. Daarmede
 stap ik van hem af; — ik wil hem nog sparen.

TEISSIER.

(4) Aan TEISSIER, den Kapper van den Marquis DE WILSAG (Windzak).

Dit is mijn laatste woord. Herinner u het geen vroeger te Parijs en
 te Brussel is voorgevallen; denk aan uwe lage ondankebaarheid jegens uwen
 voormaligen Meester; herinner u, dat gij, door mij voor de bevoegde auto-
 riteiten gedagvaard, niets hebt kunnen vertoonen, dat naar een Brevet van
 Kapper en Parfumeur der Nederlandsche Prinsen geleek. Hebt gij talenten,
 zoo bewijs dit in tegenwoordigheid van diegenen, welke u in de dagbladen
 tot een wedstrijd hebben gedaagd; hebt gij bewijzen, die zonden kunnen
 staven, wat gij voorgeset te zijn, en niet zijt, zoo breng dezelve aan het
 licht; hebt gij gevoel van eer, zoo bloos over de schandelijke beledigingen,
 waarmede gij uwer overladen; zijt gij eindelijk een regtschapen en eer-
 lijk man, zoo durf mij voor de tribunaal eischen, opdat zij het zoo lang
 door een kwakzalver en pogcher als gij om den tua geleide Publiek den
 blinddoek afrukken, en aan hetzelfde doen zien, op welke zijde regt en
 eerlijkheid staat.

J. FERNINET.

(4562) G. F. WURTZ,

Nieuwendijk bij den Dam, N. 246,

Berigt zijne geëerde Begunstigers, dat zijn MAGAZIJN wederom ruim
 voorzien is van alle Benodigdheden voor de Schilder- en Teekenkunst,
 Fransche Balboekjes, Souvenirs, Heeren- en Dames-Portefeuilles, groote en
 kleine Schrijfmappen, Schrijfcassets, moderne Inktkokers, enz. enz.

(4563) Bij den Boekhandelaar J. H. LAARMAN, te Amster-
 dam, ziet het licht:

Nederlandsche MUZEN-ALMANAK

VOOR 1840;

onder Redactie van den heer J. IMMERZEEL Jr.;

Twee en twintigste Jaar, in 3vo. Prijs f 3,50.

Verzied met de volgende Platen:
 Titelvignet, naar de tekening van De slag bij Boutersem, naar de
 Mw. F. Gheels, door J. B. Tétar van schijderij van C. Kruseman, door J.
 Elven.

Rembrandt in zijne ramp, naar de Portret van den heer J. van Har-
 derwijk Rz., naar de schilderij van de Mare.

H. K. H. de Erfsprinses van Oranje, J. W. Schmidt, door J. P. Lange.
 naar de tekening van J. G. Schreiner, J. van Lennep, door J. C. Bendorp,
 door D. J. Sluyter.

Oud-Hollandsch Huishouden, naar van Jhr. J. L. T. Waubert de Puisseau.
 de schilderij van G. Dou, door A. L. Het Rozenknopje, muziek voor de
 Zeelanden. Piano van K. A. Gracyvanger.

(4564) Bij J. M. E. MEIJER, Boekhandelaar te Amsterdam,
 is op heden van de Pers gekomen en alom verzonden:

- I. De Nieuwen en Nichten in het vermeende Sterfhuys, Blijspel
 in één Bedrijf. f 0.40.
 - II. De Schoolopziener ad interim, of: goed voorgaan doet goed
 volgen, Blijspel in één Bedrijf. » 0.35.
 - III. Wie geeft wat hij heeft, is waard dat hij leeft, Blijspel
 in één Bedrijf. » 0.40.
 - IV. Kleine Potjes hebben ook Ooren, Blijspel in één Bedrijf. » 0.40.
- Alle deze Stukjes door den Schrijver van de Pleegdochter, of de Sint
 Nikolaasgeschenken, Tooneelspel, waarvan nog slechts weinige Exemplaren
 bij genoemden Uitgever voorhanden zijn.

(4565) St. Nicolaas!

Bij W. VAN BOEKEREN, Boekhandelaar te Groningen, zijn
 onder anderen uitgegeven en alom te bekomen, de volgende
 Werkjes voor Kinderen:

- I. Fabelen en Gedichtjes voor Kinderen, met 24 fraaije Plaat-
 jes, 2de druk. f 0.90.
- II. Hoe langer hoe liever, met 26 fraaije Plaatjes. » 0.90.
- III. Vertelseltjes bij Moeders schoot, met 24 fraaije Plaatjes. » 0.90.
- IV. Het Laatste Boekje, met 24 Plaatjes. » 0.90.

Alle door den heer J. A. A. GOVERNEUR.
 De gemeedelijke strekking, de echt kinderlijke toon en ge-
 makkelijke versificatie maken deze Boekjes tot een geschikt
 Geschenk.

(4566) St. Nicolaas Geschenken.

De Boekhandelaar J. W. GUIJKENS, in de Kaleer-
 straat bij de Gapersteeg, N. 215, heeft uitgegeven
 en alom verkrijgbaar gesteld:

- J. F. L. MULLER, Nieuwe Versjes, voor kinderen, met Platen,
 in Carton. f 1.40.
 — Nimmerkransje. Een geschenk voor kinderen, die
 gaarne willen leeren tellen. In 24 fraai gekl. Platen. In Carton. 8vo. » 1.40.
 — Alphabetisch Letterkransje. In 27 fraai gekl.
 Platen. 8vo. » 1.20.
 — Nieuw ABC Prentboekje. In 24 fraai gekl.
 Platen. 8vo. » 0.70.
 — Le Babillard. Eene behagelijke leiding tot het
 aanleren der Fransche taal. Met 24 Platen. 16mo. » 1.20.
 — Dat zij u behagen. Met 8 fraai gekl. Platen. 16mo. » 0.80.
 — Vergeet mij niet. Met 8 fraai gekl. Platen. 16mo. » 0.80.
 — De kluchtige Poos en het Hondje. Met 16 fraai
 gekl. Platen. 16mo. » 0.80.
 — De kluchtige Aap en het Poesje. Met 16 fraai gekl. Platen. 16mo. » 0.80.
 — De schalksche Willem. Met 7 beweegbare fr. gekl. Platen. In car-
 ton en koker. 16mo. » 0.80.
 — De weldadige Louise. Met 7 beweegbare fr. gekl. Platen. In car-
 ton en koker. 16mo. » 0.80.
 — De hernieuwde Kinderreugd. 5de Druk. Met 27 fr. gekl. Platen.
 In carton. 16mo. » 0.80.
 — DE BREET, Denk aan mij. Met 16 gekl. Platen. 16mo. » 0.80.
 — A B C. Een geschenk voor lieve kinderen. Op Carton. In koker. » 2.50.
 — CLARE, Myriorama of beweegbare Landschap. Op Carton. In koker. » 1.20.
 — Alphabetisch Myriorama. Op Carton. In koker. » 1.20.
 — LUCE, over het Bloemteekenen. Met voorbeelden. Verguld. In koker. » 1.20.
 — De kleine Apelles. 2 stukjes. » 1.20.
 — A. SCHOPPE, geb. WEISSE, Spiegel voor de Jeugd. Een viertal
 leerzame, onderhoudende en zedelijke Vertellingen voor kinderen
 van 10—14 jaren. Met Pl. In Carton. 8vo. » 1.20.
 — J. J. BÖSEKEN, geb. PELTENBERG, Geschenk voor lieve Kinderen.
 Met Pl. Compl. 4 linn. b. 8vo. » 1.20.

- Aangenaam Geschenk voor lieve
 Kinderen. Met Pl. In Carton. 8vo. » 0.80.
 — Onderhoud. Geschenk voor lieve
 Kinderen. Met Pl. In Carton. 8vo. » 0.80.
 — M. C. D. E., De Vriendin der Kinderen. Met Pl. In Carton. 8vo. » 0.80.
 — Bloemen voor de meer gevorderde Jeugd. Verz. uit de schriften der
 beste Prozaschr. 8vo. » 1.20.
 — Bloemkorffje. Verhalen en versjes voor de jeugd. Met gekl. Pl. 8vo. » 0.80.
 — Allen uitmuntend geschikt, om derzelver nuttige en leerzame strekking
 en sierlijk uiterlijk, voor Geschenken aan de Jeugd.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAKENLIJHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Woensdag den 4 December 1839. Eene vierde Voorstelling van: OTHELLO
 OF DE MOOR VAN VENETIË, Zangspel, in drie Bedrijven, naar het Hoog-
 duitsch, door den Heer J. F. Mufoski; Muzijk van Rossini; en waaraan
 de Heer Julius Miller de rol van Othello zal vervullen. Gevolgd door
 EEN DIVERTISSEMENT, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Vanden
 van Hamme, en waarin door de eerste Sujetten zal worden gedaans.
 Ten half zeven Ure op het Tooneel.

THÉÂTRE FRANÇAIS,

Sous la direction de Mr. BAUDOT.

GRANDE SOIRÉE MUSICALE D'ADIEU,

Mercredi 4 Decembre 1839, donnée par Mad. DULCKEN, Pianiste
 S. M. la Reine d'Angleterre, conjointement avec la direction.

- Première Partie.
 1. Ouverture à grand Orchestre (Guillaume Tell), de Rossini.
 2. Duo de Mercadante, chanté par Mad. Fink-Lohr et Mr. Belmonte.
 3. Dernier grand Concert, de Mendelssohn (exécuté pour la première
 fois à Amsterdam), exécuté par Mad. Dulcken.
 4. La Ballade le Moine, de Meyerbeer, chantée par Mr. Belmonte.
 5. Fantaisie, pour le Cor Chromatique, composée et exécutée par
 Mayer, premier Cor de S. A. le Duc de Nassau.
 6. Variations Brillantes, sur un Air de Bellini, arrangées par
 Brenner et exécutées par Mad. Dulcken.
 Deuxième Partie.
 7. Ouverture, de C. M. von Weber.
 8. Grand air, de Rossini, chanté par Mad. Fink-Lohr.
 9. Nottorno de Doehler, et Andante de Thalberg (nouveau), exécuté
 par Mad. Dulcken.
 10. Fantaisie, pour le Cor, composée et exécutée par Mr. Mayer.
 11. La Nonne Mourante, Musique de A. Garret. et La Re traite, So-
 mance, de Mlle. Puget, chantées par Mad. Fink-Lohr.
 12. Fantaisie et Variations pour la Piano (solo), de Herz, exécutées
 par Mad. Dulcken.
 Précédée de LA DEMOISELLE à MARIER, Vaudeville en 1 Acte, de Scribe.
 On commencera à 6½ heures précises.
 Rang f 1.50 — Troisième Rang f 1. —
 On pourra se procurer des Billets chez Mrs. THEUNE et Co., Marchand
 de Musique, Kalverstraat, et le 3 et 4 Decembre au Bureau de location
 du Théâtre Français.

Salon des Variétés, in de Nes.

Woensdag den 4 Decembre 1839. Op vereerend verzoek: DE
 LUSTIG, DEURWAARDER LIEDJESDICHTER, Vaudeville, in twee Bed-
 Voraalgegaan door: KAROLINA, OF HET GELDERSCH LANDMEISJES,
 ville, in één Bedrijf.
 De Entree is 75 Cents per Persoon, welke in vertering zal worden
 genomen.
 Aanvang ten 7½ Ure. J. DUPORE.

CONCERT.

De Ondergeteekende heeft de eer het geëerde Publiek te berigten, dat
 hij, op Zaterdag, 7 Decembre 1839, in de Zaal van den Hoogduitschen
 Schouwburg, zal geven: Een tweede Groot Vocaal en Instrumentaal
 Concert.

THEODORE DÖHLER,

Pianist van Z. K. H. den Hertog van Luken.

PROGRAMMA.

Eerste Deel.

1. Ouverture uit Don Juan, van Mozart.
2. Concert voor de Piano (Adagio en Rondo), gecomponeerd en uit-
 voeren door Th. Döhler.
3. Aria uit Anna Bolena, te zingen door Mej. Marinoni.
4. Fantaisie voor de Fagot, uit te voeren door den Heer E. Stumpf.

Tweede Deel.

1. Ouverture uit Jean de Paris, van Boieldieu.
 2. Groote Aria, te zingen door Mej. Marinoni.
 3. a. La Serenade, Melodie de Schubert, van Liszt.
 b. Un Conte d'Enfants, Etude caractéristique de Moscelle.
 c. Le Tremolo, gecomponeerd en uit te voeren
 d. Etude, voor de linker hand, door Th. Döhler.
 4. Nieuwe Romances, te zingen door Mej. Marinoni.
 5. Groote Fantaisie, op Thema's uit Wilhelm Tell, gecomponeerd en
 te voeren door Th. Döhler.
- Prijzen der Plaatsen: Balcon f 3. — Loge en Parterre f 2. — Gallerij f 1.
 Entrée-Billets zijn te bekomen bij de Heeren THEUNE & Co., Marchand
 handelaars, in de Kalverstraat, en op Vrijdag en Zaterdag den 6 en 7 Dec-
 cember aan bovengenoemden Schouwburg, van 's morgens 10 tot 's namiddag
 dags 2 ure, alwaar men ook plaatsen zal kunnen bespreken.

GEDRUKT BIJ A. ZWELLMAN.